

Predmet: Fazlija Ajdari i dr. – Gnjilanska grupa

Poslovni broj predmeta: K-Po2 33/10 I K-Po2 43/10

Glavni pretres: 23.11.2010.

Izveštaj: Mirjana Lazić, posmatrač FHP-a

Ispitivanje svedoka oštećenog Časlava Stoilkovića

Svedok je sin nestalih Božina (1921) i Stanije Stoilković (1928) iz sela Vlačica/Llashticë kod Gnjilana/Gjilan. Za vreme NATO bombardovanja Albanci su bili izbegli iz sela, ostali su samo njegovi roditelji i još jedna Srpkinja, koja je bila psihički bolesna. Sa suprugom i decom živeo je u Vranju, ali je redovno obilazio roditelje. Kada je bombardovanje završeno u selu se smestio francuski KFOR a Albanci su polako počeli da se vraćaju. Za Srbiju se vratio oko 20.06.1999. i roditelje više nikada nije video. Nedelju dana kasnije, seća se da je to bilo 28.06.1999. na *Vidovdan*, kolege iz sela Pasjane/Pasjan, gde je radio kao nastavnik matematike, javili su mu da njegova kuća gori ali da ne znaju šta je sa njegovim roditeljima. Nadao se da su se sklonili u Pasjanu/Pasjan ili u Gnjilanu/Gjilan, gde je živeo Stanijin rođeni brat, ali je saznao da tamo nisu odlazili. Prijavio je njihov nestanak Crvenom krstu u Vranju a kasnije i Međunarodnom komitetu crvenog krsta. Pokušao je da sazna šta se sa njima desilo, komšijama Albancima iz sela nudio je novac i zemlju kako bi mu rekli gde su sahranjeni, ali su oni odbili.

Ispitivanje svedoka oštećenog Zorana Jovanovića

Svedok je brat ubijenog Gorana (Ljubomir) Jovanovića (1977) iz sela Vrbovac/Urbode kod Vitine/Viti. Za vreme NATO bombardovanja Goran je bio pripadnik rezervnog sastava MUP-a. Kada se bombardovanje završilo, razdužio se i odlučio da napusti Kosovo i preseli se u Beograd. Dana 30.07.1999. oko 6:00 sati iz sela je krenula kolona putem Gnjilane/Gjilan – Bujanovac. U koloni je bilo dvadesetak ljudi, koji su putovali sa dva kamiona i sedam, osam automobila. Goran je u vozilu bio sa prijateljima Draganom Mitrovićem, koji je za vreme rata bio vojnik rezervista, i aktivnim policajcem Radovanom Dajićem. Putovali su Radovanovim jugom. Kada su oko 8 ili 9:00 sati stigli u selo Dobrčane/Dobërčan na putu je stajala rampa, kamenje i jedan buldožer. Put su zaprečili vojnici (OVK) i meštani sela. Neke ljude iz kolone su pretukli i pustili, na Srećka Kojića su pucali ali je on, iako ranjen, uspeo da pobegne dok su Gorana, Radovana i Dragana zarobili. Otac Ljubomir je pokušao preko prijatelja Albanaca da sazna šta je sa njima. Čuo je da su sedam dana bili živi, zatvoreni u nekom podrumu u Dobrčanu/Dobërčan. Jednom Albancu su obećali da će mu dati novac i traktor ako uspe da ih spasi, ali je on zakasnio. Goran, Radovan i Dragan su ubijeni i njihova tela su bačena u kontejner u Gnjilanu/Gjilan a kasnije su bila u selu Ugljare/Uglarë. Identifikovani su 2004. godine i tada su im predati njihovi posmrtni ostaci. O tome kako su oteći saznao je od ljudi koji su bili u koloni Mikija Vesića, Mome Krčmarevića, Dragog Bogdavića i dr. Rekli su mu da ne smeju da kažu da li su nekog prepoznali.

Ispitivanje svedoka oštećene Dragice Stanković

Svedokinja je supruga nestalog Novice Stankovića iz Gnjilana/Gjilan. Živeli su sa dve kćerke, koje su bolovale od distrofije, na osmom spratu solitera u ulici Kralja Petra I. Sutradan od početka bombardovanja, 25.03.1999. napustila je Gnjilane/Gjilan sa kćerkama i otišla u

Smederevo kod rođaka. Novica je ostao jer je morao da radi. Bio je zaposlen kao elektrovarilac u fabrici radijatora. Povremeno je odlazila kod njega ali je i on njih posećivao u Smederevu. Poslednji put je došao krajem juna i ostao dve nedelje. Kolege sa posla su ga zvale da se vrati, tako da je otišao 5.07.1999. godine. Družio se sa prijateljima Srbima, koji su živeli u istom soliteru. Te večeri kad je stigao, pozvala ga je komšinica sa 12. sprata da dođe kod nje gde su se okupile sve komšije, da ne bi bio sam. Oko ponoći Novica i komšija Dobra Radosavljević su otišli u njihov stan da prespavaju. Cele noći je zvonio telefon i Novica je odlučio da se više ne javlja. Kada se poslednji put Dobra javio neko je pitao da li je Novica tu i spustio slušalicu. Ujutru, 6.07.1999. svi Srbi iz zgrade su krenuli da popiju kafu kod komšije Dragana Cvetkovića na trećem spratu. Novica je u hodniku između četvrtog i petog sprata sreo Zeqira Dauti, koji je pre njih bio vlasnik njihovog stana. Zeqir je Novici rekao da je stan njegov i tražio mu je ključeve. Novica mu je dao ključeve i rekao da on (Zeqir) zna njegovu situaciju, misleći na bolesne kćerke, i da stan ne uništava i stvari ne odnosi. Dok su njih dvojica pričali Dobra Radosavljević i ostali su već ušli u stan Dragana Cvetkovića. Nakon toga ga više nisu videli. Čula je različite priče o tome kako su ga četvorica Albanaca otela. Komšija Dragan Trumpić je video Novicu ispred solitera kako stoji sa komšinicom Radom, koja je bila udata za Albanca Fajka Jashari. Pričalo se da je Rada trebalo da bude oteta, ali su ipak odveli Novicu. Romkinja Feta, koja je živela u stanu do njih, udata za Albanca Emina Mustafu, videla je kako četiri Albanca vuku Novicu i da je on plakao i zapomagao. Komšinica Ilinka sa šestog sprata je rekla jednoj drugoj ženi, koja je njoj prenela, da je videla kada su Albanci odveli Novicu. Svedokinja je prijavila njegov nestanak, ali ga nikada nisu pronašli.

Optužene ne poznaje. Poznat joj je lik optuženog Ahmeta Hasani, misli da ga je viđala u soliteru.